

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Nicolý Rádlové

Mluvené slovo a audioknihy v průběhu času

Nicola Rádlová svou práci předkládá k obhajobě již podruhé, v posudku se tedy zaměřím především na změny oproti původní verzi.

Hlavní cíl práce, kterým bylo jednak prozkoumat, nakolik jsou audioknihy novým médiem, jednak zmapovat český audio-knižní trh zůstal zachován. Autorka vynechala některé pasáže, které představovaly spíše odbočky od základní tematické linie (např. kapitola *Stručný historický nástin*, která byla problematická i z hlediska využitých zdrojů). Naopak rozšířila vybrané části, v nichž dokládá zakotvenost současných audioknih ve starších mediálních a kulturních formách. O nové informace byla doplněna například kapitola o předčítání, v níž autorka ukazuje, že vnímání textu sluchem a nikoli zrakem má nejen v Evropě již velmi dlouhou tradici.

Práci výrazně prospělo také rozšíření kapitoly 4 - *Jak se audioknihy vytvářejí*, kde se nyní podrobněji věnuje specifickým hlasové interpretace textu. Argument, že zvukově interpretovaná díla nejsou ochuzením zážitku z četby, ale naopak otevírají možnosti, které individuální vizuální recepce textu nenabízí tak vyznívá mnohem přesvědčivěji.

Při zpracování nových pasáží autorka do textu vhodně začlenila poznatky z relevantní odborné literatury, která v předchozí verzi chyběla (Koníčková, Lukavský, Šrámková a Hůrková-Novotná ad).

Je škoda, že se ani ve stávající verzi nepodařilo více zohlednit také zahraniční literaturu, ať již se jedná o klíčové práce M. Ruberyho, zmiňované i v mém předchozím posudku, nebo o odborné články (u nichž, na rozdíl od Ruberyho, není problém s dostupností). Ty se sice mnohdy věnují poměrně specifickým aspektům audioknih, alespoň některé z nich však mohly být adekvátním zdrojem - ať již pro první, více obecnou část práce, nebo jako zdroj umožňující komparaci českého prostředí s jinými zeměmi v části druhé.

Kladně hodnotím rozšíření Závěru práce (s.52-53) a odstranění či změnu formulací, v nichž text původně sklouzával spíše k žurnalistickému stylu. V současné verzi se autorce daří udržet neutrální styl psaní, aniž by tím ovšem práce přišla o svou čtivost.

Již z předchozí verze bylo zřejmé, že Nicole Rádlové je téma audioknih blízké a výborně se v něm orientuje. Práce nicméně v některých ohledech nenaplnovala kritéria kladená na odborné texty. Nyní se podle mého názoru podařilo hlavní nedostatky odstranit, autorka při úpravách textu v dostatečné míře reflektovala výhrady vznesené v obou posudcích i v rámci první obhajoby. Předloženou práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze dne 31.8.2021

Mgr. Irena Řehořová, PhD.